

Dosarul nr. 2ra-1295/2022
2-20063020-01-2ra-15092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dmitric Anatolie în
interesele lui Isaenco Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Isaenco Alexandru
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Modem” cu privire la repararea
prejudiciului material și moral, încasarea venitului ratat,

împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 10 iunie 2020, Isaenco Alexandru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva S.R.L. „Modem” cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de
23 640 de lei, încasarea venitului ratat în sumă de 108 000 de lei, încasarea
prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 04 ianuarie 2020, a beneficiat de serviciile
spălătoriei auto S.R.L. „Modem”, situată pe str. Xxxx. Intenționând să spele
automobilul și aflându-se în spațiul administrat de pârât, din motiv că teritoriul
spălătoriei nu a fost prelucrat cu material antiderapant, a alunecat și ca urmare și-a
fracturat brațul stâng.

A indicat că a fost internat de urgență la spital, iar conform extrasului din fișa
medicală a fost diagnosticat cu fractură intra-articulară a paletii humerale cu
deplasare, fiind supus unei intervenții chirurgicale, combinate cu tratamentul
medicamentos prescris și o recuperare îndelungată, suportând cheltuieli în sumă de
23 640 de lei, fapt confirmat prin bonurile de plată.

Medicii au constatat că Isaneco Alexandru și-a pierdut capacitatea de muncă
pentru o perioadă de 3 ani.

În acest sens, a relatat că prin ordinul nr. 3 din 3 iunie 2017, Isaenco Alexandru
a fost angajat în cadrul S.R.L. „Parco-Lux” în calitate de magazioner, salariul lunar
fiind de 3 000 de lei, iar din cauza fracturii a fost în imposibilitate de a primi salariul

timp de 3 ani și se află în incapacitatea temporară de muncă, circumstanțe ce cauzează pierderi materiale în sumă totală de 108 000 de lei.

În rezultatul vătămării sănătății a suportat suferințe fizice, psihice și morale, prin trauma fizică fiind diminuată și calitatea vieții, iar la momentul producerii incidentului administrația pârâtului nu a reacționat în nici un mod.

În acest sens, la 18 mai 2020, a expediat în adresa pârâtei somația prin care a solicitat repararea prejudiciului material și moral, în termen de 7 zile, somație care a fost recepționată la data de 25.05.2020 și care a rămas fără răspuns.

Până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată pârâta nu a întreprins măsuri în scopul soluționării extrajudiciare a litigiului.

Reclamantul a evidențiat că răspunderea delictuală consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extra-contractual, iar temeiurile răspunderii delictuale sunt prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu, vinovăția.

A precizat, că fapta juridică este incidentul produs la 04 ianuarie 2020, aproximativ ora 01:30, care din cauza teritoriului lunecos, neprelucrat cu material antiderapant, a alunecat, fracturându-și grav brațul stâng, iar în urma acestui incident, a suportat un prejudiciu esențial, care este format din prejudiciul material suportat, venitul ratat condiționat de absența forțată de la locul de muncă pentru o perioadă de 3 ani și prejudiciul moral cauzat de suferințe fizice și psihice suportate.

A invocat că fapta ilicită se datorează nerespectării de către S.R.L. „Modem” a prevederilor art. 10 al Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, specificând că drept urmare a nerespectării de către pârâta a obligațiilor prevăzute de către legislația în vigoare, privind asigurarea securității consumatorilor în procesul de prestare și beneficiere de servicii, s-a produs incidentul în urma căruia a suportat prejudicii materiale și morale, prin dauna cauzată integrității corporale.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Isaenco Alexandru împotriva S.R.L. „Modem” cu privire la repararea prejudiciului material, veniturului ratat, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Isaenco Alexandru, cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 01 decembrie 2021.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prin acțiunea depusă, Isaenco Alexandru a invocat că S.R.L. „Modem” se face vinovată de faptul că, nu a prelucrat în modul corespunzător terenul adiacent spălătoriei auto self-service din str. Xxxx, în rezultat s-a creat un strat subțire de gheață, din cauza căruia s-a împiedicat, a căzut și și-a fracturat mâna, aceste argumente fiind neîntemeiate și au un caracter declarativ. Or, la materialele dosarului nu au fost anexate înscrisuri care să confirme că la data producerii pretinsului incident 04 ianuarie 2020, pe terenul adiacent spălătoriei auto self-service din str. Xxxx, se formase un strat de gheață, iar apelantul și-a fracturat mâna anume din aceste motive.

Colegiul a indicat că nu poate reține ca probă ce confirmă circumstanțele prezentate de Isaenco Alexandru, procesul-verbal de cercetare din 09 ianuarie 2020, întrucât, acesta a fost întocmit peste 5 zile de la data producerii pretinsului incident, rezultatele consemnate în acest act nu confirmă situația de fapt și condițiile climaterice din 04 ianuarie 2020.

Nu au fost constatate careva acțiuni ilicite pretinse a fi întreprinse de S.R.L. „Modem” în raport cu Isaenco Alexandru, astfel fiind întemeiată soluția primei instanțe de respingere a cerinței de reparare a prejudiciului moral.

La 22 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Dmitric Anatolie în interesele lui Isaenco Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi privind trimiterea cauzei la rejudecare (f.d. 156-160).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 mai 2022.

La 20 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 151).

Astfel, Colegiul constată că recursul depus de avocatul Dmitric Anatolie în interesele lui Isaenco Alexandru la 22 august 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 15 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Dmitric Anatolie în interesele lui Isaenco Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Dmitric Anatolie în interesele lui Isaenco Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh